

TUẦN BÁO
PHÁT TRIỂN ĐIỆN NĂNG

2922 Jolicoeur St.
Montreal - H4E 1Z3
CANADA

Điện thư : aphancao@videotron.ca
WEB: WWW.VOVI.ORG

Số 388

ngày 15 tháng 12 năm 2002

Tờ báo hằng tuần **ĐIỂN KHÍ PHÂN GIẢI** dành riêng phục vụ bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Dấn Thân

*Dấn thân học đạo qui nguyên cảnh
Giải tỏa phiền ưu tự đạt thành
Tiến hóa không ngừng hồn triễn thức
Mê lầm chẳng có tự về thanh*

Kính bái,
Vĩ Kiên

Mục Bé Tám từ 06/10/02 đến 12/10/02

Copyright 2002 by Lương Sĩ Hằng & VoVi Association of Canada. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường

- 1) Sự trung tín có cần cho người tu thiền hay không ?
- 2) Thức giác qui tâm là sao?
- 3) Thương tình phân giải bằng cách nào ?
- 4) Tình Trời vô cùng là sao ?
- 5) Ngày Đại Hội có hữu ích gì không ?
- 6) Trí tâm tu là tu làm sao ?
- 7) Một mối giao liên bằng cách nào ?

<p>1) Montréal, 06-10-2002 9 : 25 AM <i>Hỏi : Sự trung tín có cần cho người tu thiền hay không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa sự trung tín rất cần cho người tu thiền</p> <p>Kệ : <i>Chăm lo tu sửa rất chuyên cần Thức giác tâm tu tự sửa lần Trì trệ không còn qui một mối Thành tâm tu luyện tự qui hồi</i></p>	<p>2) Montréal, 07-10-2002 10 : 27 AM <i>Hỏi : Thức giác qui tâm là sao?</i></p> <p>Đáp : Thừa thức giác qui tâm là tự thấy can thiệp chuyện người khác là có tội</p> <p>Kệ : <i>Can thiệp chuyện người là thị phi Khổ tâm tự hại không giờ tỉnh Lo âu vô ích hại tâm mình Giải tỏa phiền ưu tự sống linh</i></p>
<p>3) Montréal, 08-10-2002 4 : 20 AM <i>Hỏi : Thương tình phân giải bằng cách nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa thương tình phân giải bằng sự thực hành của nội tâm</p> <p>Kệ : <i>Thương tình phân giải bằng chơn tâm Quý tưởng Trời cao tự tiến tâm Tiến triển chính mình qui một mối Tự mình thức giác tự phân tâm</i></p>	<p>4) Hull, 09-10-2002 12 : 50 AM <i>Hỏi : Tình Trời vô cùng là sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa tình Trời vô cùng là nhớ hoài</p> <p>Kệ : <i>Tình Trời sống động vô cùng tận Thức giác tâm tu nguyện góp phần Tiến triển vô cùng giải giấc mơ Bình tâm tu luyện tránh khù khờ</i></p>
<p>5) Hull, 10-10-2002 7 : 50 AM <i>Hỏi : Ngày Đại Hội có hữu ích gì không ?</i></p> <p>Đáp : Thừa Đại Hội rất hữu ích sẽ có cơ hội gặp gỡ lẫn nhau và nhắc nhở nhau những điều cần thiết</p> <p>Kệ : <i>Thực hành rõ rệt trí tâm tu Giải quyết mê lầm tự giải ngu Khai triển chơn hồn minh đạo pháp Thành tâm tu luyện tự phân trừ</i></p>	<p>6) Montréal, 11-10-2002 1 : 25 AM <i>Hỏi : Trí tâm tu là tu làm sao ?</i></p> <p>Đáp : Thừa trí tâm tu là tự thức</p> <p>Kệ : <i>Tự thức tự tạo duyên tiến bước Thành tâm giải tỏa sự ưu phiền Qui nguyện một mối tự giao liên Lớn rộng tình Trời thông tận độ</i></p>
<p>7) Montréal, 12-10-2002 8 : 50 AM <i>Hỏi : Một mối giao liên bằng cách nào ?</i></p> <p>Đáp : Thừa một mối giao liên bằng sự qui nguyện điển giới</p> <p>Kệ : <i>Qui nguyện điển giới thông hành tiến Cảm thức trần gian tự giải phiền Tiếp xúc quân bình trong điển giới Bình tâm tu luyện tự phân huyền</i></p>	

THƯ TỪ LAI VĂNG

N B, ngày 17/09/2001

Thơ thăm Thầy,

Sau ngày giải phóng Sài Gòn, con được duyên may, gặp được quyển sách tập thiền và thực hành của ông Tám, dạy cách thức tu học.

Rồi một thời gian nghe nói có thiền đường, con đi tìm gặp để trao đổi với nhau tu học. Thời gian sau con chứng được cảnh giới bên trên đủ thứ nhưng con cũng không tin là sự thật, con nghĩ coi chừng, ma ma, Phật Phật, nó hóa ra để gạt mình.

Theo như vậy, ông Tám giúp con chuyện có đúng, hay sai, có tốt, hay xấu, mong thầy giải cho con hiểu, thầy giải tỏa sự phiền muộn và sai quấy trong nội tâm của con.

Từ đó đến nay, con không có duyên gặp được Thầy, vậy hôm nay có duyên gặp Thầy bằng văn tự, chứ không phải bằng xác thịt, con có đôi giòng gửi thăm Thầy, sau hàn huyên tâm sự của con, cũng nhờ huynh đệ sang đây để gặp Thầy nhờ trao lại cho Thầy đôi giòng thương nhớ.

Thầy giờ ở tận Trời Âu,
 Con thì ở tận trời tây tí mù
 Chừng nào con gặp được Thầy
 Ngày đó con được vui vầy biết bao
 Hàng ngày lòng cứ nao nao
 Không biết ngày nào sum họp cùng nhau
 Đó là thiên định Thầy trao
 Cho con thiên định hội trào nơi đâu
 Chừng nào hội ngộ miền tây
 Thầy con gặp lại ấy là huyền cơ
 Ngày nào lặn đặng lờ đờ
 Chữ ngu học mãi, chẳng rời lia xa
 Ấy là Thầy mắng Thầy la
 Đò chiều chuyển chót, hơi bầy con chiêm
 Đó là cái nghiệp oan khiên
 Thì con gánh chịu, con phiền não chi
 Rồi đây cơ chuyển đổi xây
 Long Hoa có một hội này mà thôi
 Bạn con nhiều lắm Thầy ơi
 Bây giờ rơi rớt bên lê thiên cơ
 Không còn mấy đứa để tu
 Nghiệp trần vay trả, đeo mang bên mình
 Thôi thì im lặng thì hơn
 Nghiệp ai nấy trả, thực thi trở về./

Thơ tặng Thầy

*Thuyền rồng chở khách sang sông
 Qua sông Bỉ Ngạn là điều phước duyên
 Gặp nhiều sóng gió triền miên
 Thuyền chèo lái vững, tâm thời mới yên
 Sư minh hiểu thấu việc này
 Năm châu bốn bể, hợp hòa mới yên
 Rồi đây thế giới ngửa nghiêng
 Cho nên Thầy mới độ rày chúng sanh
 Lương dân thế giới hiệp tình
 Cầu xin Thượng Đế, phỉ tình cho con
 Con thì ghi tạc lòng son
 Mới mong thế giới, sống còn ngày sau
 Sĩ nhu hiền triết nhiệm mầu
 Hòa cùng thế giới, đắp bồi tâm linh
 Bình minh mới biết thiệt hơn
 Mai ra sống sót, mới là thiện căn
 Hằng mong cầu nguyện bề trên
 Ấy là mới biết lòng son con hiền
 Phật tiên ở dưới trần miền
 Giáng cơ bút xuống giáo điều dạy dân*

Nam Mô A Di Đà Phật
 Kính Thầy Lương Sĩ Hằng
 Con,
 NVC

V C,

Thơ con đã đến tay Thầy đề ngày 17/9/2001, được biết con đang trên đường tu tiến. Cần phải dày công thực hành pháp môn và không thay đổi thì mới phù hợp với chơn lý mà tiến thân, chẳng cần than thở và cầu mong. Duyên nghiệp nhiều kiếp, có vay thì phải có trả. Chơn tâm chỉ có hành rồi cũng sẽ đến nơi. Tình Trời luôn luôn rộng mở trong lúc đau khổ. Ngộ chơn lý tức là ngộ Thầy. Về Không là chánh pháp.

*Thầy ôm gánh nặng trần gian
 Thực hành phục vụ vượt sang đạo đời
 Lo tu tiến hóa hợp thời
 Gắng liền Trời Phật đời đời dựng xây
 Xa xưa cho đến ngày nay
 Trong tu có tiến vui vầy cảm giao
 Tình thương ban rải đổi trao
 Trong không mà có bước vào càn khôn
 Tình đời đen bạc ác ôn
 Giết nhau không kể vía hồn Trời ban
 Lệ rơi tuôn chảy hai hàng
 Tràn đầy uất khí bàng hoàng nội tâm*

Lý Trời siêu diệu thậm thâm
 Đại Bi ban chiếu tự thâm nhận thôi
 Chẳng còn lý luận sang tối
 Về ngôi thanh nhẹ tái hồi đường tu
 Thực hành thanh tịnh như ngu
 Mặc ai tranh chấp vẫn tu vẫn hòa
 Dù cho nguyên khí gần xa
 Trời ban tình đẹp vẫn là quý thương
 Chuyên tu tự mở tâm đường
 Yêu thương muôn loại gieo gương thế trần
 Nguyện tu đóng góp một phần
 Giải phần mê chấp lần lần tiến lên
 Cõi Trời có sẵn đạo nền
 Qui y Phật Pháp tự quên thế tình
 Thực hành tự giác tự mình
 Hành trình mở rộng hướng khuyh Phật Trời

Quý thương,

Vĩ Kiên

Lương Sĩ Hằng, 17/6/2002

TRÍCH BẢNG ÔNG TÁM THUYẾT GIẢNG

(Trích từ bảng giảng của Đức Thầy tại Thiên Viện Vĩ Kiên, 1986)

10 ĐIỀU THỰC HÀNH TÂM ĐẠO

Điều 1: NHỊN NHỤC VÀ CẦN MẪN

Nhịn nhục là mình phải mở tâm, nhường cho tất cả mọi người và cần kiệm, mẫn cán, làm việc siêng năng không chán nản.

Điều 2: DỨT KHOÁT THẮT TÌNH, LỤC DỤC

Không nghĩ đến sự động loạn gia cang. Nếu chúng ta dứt khoát thắt tình, lục dục thì nhiên hậu chúng ta mới cứu được Cửu-Huyền Thất-Tổ. Nếu hướng một, bỏ hai là tu hoài không tiến. Chúng ta hướng thẳng về tâm Phật, tâm Thượng Đế, lớn rộng, đại gia đình chúng sanh. Lúc nào cũng vui vẻ. Giải tỏa những sự phiền muộn lôi cuốn trong ngũ tạng và lục phủ của chúng ta.

Điều 3: THA THỨ VÀ THƯƠNG YÊU

Bất cứ một ai phạm lỗi đến chúng ta thì chúng ta phải giàu lòng tha thứ và thương yêu. Vì sao? Vì hồn ta bất diệt thì hồn người cũng bất diệt. Chúng ta phải thấy rằng đồng chung huynh đệ, mở thức công bằng, thương yêu và tha thứ. Lắm lúc chúng ta làm sai cũng mong được người tha thứ. Vậy người làm sai có mong chúng ta tha thứ hay không? Chúng ta nên tha thứ và xây dựng.

Điều 4: NUÔI DƯỠNG TINH THẦN PHỤC VỤ TỐI ĐA

Bất cứ việc gì chúng ta làm, phải làm cho tận tình, nghiên cứu tới đích. Vì thức của phần hồn là vô cùng, không phải ngưng tại chỗ mà luôn luôn tiến hóa. Cho nên chúng ta phải làm việc vô cùng. Chúng ta đang mang xác phàm và đang làm việc đây, không có giờ ngừng nghỉ thể hiện trong trí óc của chúng ta. Rồi tình đời: Tham, sân, si, hỷ, nộ, ái, ố, dục xuất hiện liên tục trong trí óc của chúng ta.

ta. Còn về tâm đạo, chúng ta có ý niệm và thấy rõ Nguồn cội. Chúng ta luôn luôn nghĩ và hướng về con đường trở về Nguồn cội thì lúc nào chúng ta cũng không rãnh rỗi và chúng ta đang ở trong chu trình tiến hóa đi lên và trở về căn bản thanh tịnh ở bên trên. Lúc giáng trần, thanh tịnh bị rớt xuống thế gian động loạn, cũng không khác gì con người rớt xuống giếng thì phải bình tĩnh, lần lần mới leo lên mặt giếng được. Đi về nó khó hơn đi xuống. Xuống chỉ nhẩy xuống mà thôi. Về thì phải khó hơn. Lấy cái gì để chứng minh. Chúng ta lúc còn trẻ thơ thì đem cái KHÔNG đến đây thôi mà bây giờ động loạn, nói cái gì thì tranh chấp cái nấy. Động loạn càng động loạn thêm. Cho nên chúng ta phải dứt khoát để trở về căn bản lúc chúng ta giáng lâm là KHÔNG, vô tư. Lúc nào cũng vui vẻ và lấy từ điển để hòa với tất cả mọi người. Ở thế gian này không có đứa bé nào mà không có người thương mến. Vì thế, chúng ta phải trở về với căn bản đó. Mong ra cứu vớt được cho chính mình và ảnh hưởng cho những người kế tiếp.

Điều 5: BỐ THÍ VÀ VỊ THA

Lúc nào chúng ta cũng lo tu để gom điển, sự thanh tịnh của chúng ta và ban rải chơn lý cho tất cả mọi người để cho họ thấy rõ đường đi, kêu bằng bố thí và vị tha. Lúc nào xác phàm này gặp gì trở ngại của thế gian, chúng ta phải tận tình giúp đỡ với khả năng sẵn có của chính ta.

Điều 6: ĐỐI ĐÃI THỰC TÂM VÀ LỄ ĐỘ

Lúc nào chúng ta cũng đối đãi với bạn đạo với nhưn loại đều luôn luôn thực tâm. Không cần phải đối trá. Không cần phải dấu diếm. Không cần phải láo xược. Chúng ta bình tâm, nói thẳng như vậy là đúng theo Thiên ý và lễ độ.

Điều 7: SỐNG TẠM ĐỂ CỨU ĐỜI, KHÔNG PHẢI ĐỂ HƯỞNG THỤ

Chúng ta đã ý thức được cái xác này được cấu trúc bởi siêu nhiên mà có. Thì chúng ta đang sống trong định luật: sanh, lão, bệnh, tử và khổ. Chỉ tạm mà thôi. Chớ không phải để hưởng thụ. Nếu chúng ta hưởng thụ được thì chúng ta đâu có bỏ xác. Một ngày nào, chúng ta thấy rõ là chúng ta phải bỏ xác ra đi. Chúng ta đi bằng cái gì? Đi bằng cái HỒN. Cho nên, chúng ta ngày hôm nay lo tu, nuôi dưỡng cái HỒN để thăng hoa. Còn cái xác là tạm mà thôi. Nhưng mà xác là phương tiện để cứu đời, chớ không phải ở thế gian để hưởng thụ. Hưởng thụ là tự sát đó thôi.

Điều 8: GIỮ TÂM THANH TỊNH

Bất cứ trường hợp nào xảy đến. Lúc nào chúng ta cũng giữ sự thanh tịnh, phẳng lặng. Mọi sự ồn ồn, ào ào rồi nó cũng sẽ trở về KHÔNG, đâu sẽ vào đấy. Chúng ta chỉ giữ như vậy. Rốt cuộc rồi sẽ giải quyết xong. Các bạn thấy rõ: Mưa, gió, bão bùng nguy hiểm. Rốt cuộc rồi đâu cũng vào đấy. Những đại sự mà cho chúng ta thấy rõ đã diu dắt tâm thức của chúng ta tiến hóa mà thôi.

Điều 9: QUÊN MÌNH, TRÌ NIỆM NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT

Chúng ta luôn luôn nhớ niệm NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT để cho Thượng, Trung, Hạ quy nhất và thức HÒA ĐỒNG càng ngày càng mở rộng trong sự thanh nhẹ và từ ái. Đó là nguyên lý của NAM MÔ A DI ĐÀ PHẬT hòa hợp với Kim, Mộc, Thủy, Hỏa, Thổ của cả Càn Khôn, Vũ Trụ hiện tại.

Điều 10: HÒA TAN TRONG KHỔ, MUU CẦU SỚM THỨC TÂM

Ta phải hòa tan trong sự khổ hiện tại. Thiếu thốn các phương tiện. Đó là khổ, nhưng chúng ta chấp nhận thì không còn sự thiếu thốn nữa. Kêu bằng hòa tan trong khổ là chấp nhận, mưu cầu sớm thức tâm. Càng ngày càng hiểu được nguyên lý. Sống đơn giản cũng sống tại quả địa cầu. Sống phức tạp cũng sống tại quả địa cầu này. Nhưng mà người tu mới có cơ hội hiểu được điều này và thức tâm thấy rằng: Đời là tạm. Đời là bãi trường thi. Chúng ta đến thế gian để học rồi phải ra đi, chớ không có ai

vĩnh viễn ở thế gian được. Cho nên, muốn tu để trở nên một vị Bồ Tát phải nuôi dưỡng mười điều này và thực hành hằng giờ, hằng phút, hằng khắc của chính chúng ta và chúng ta sẽ trở nên một món quà quý của xã hội ở tương lai. Trong thời gian các bạn thực hành ở đây rồi tương lai, các bạn sẽ đi các nơi để ảnh hưởng những người khác, không ngoài sự thực hành. Nếu thiếu thực hành là không có kết quả.

Thành thật cảm ơn sự lưu ý của các bạn.

Lương Sĩ Hằng

THƠ

CÒN GẶP NHAU

*Còn gặp nhau thì hãy cứ vui
Chuyện đời như nước chảy hoa trôi
Lợi danh như bóng mây chìm nổi
Chỉ có tình thương để lại đời*

*Còn gặp nhau thì hãy cứ thương
Tình người muôn thuở vẫn còn thương
Chắt chiu một chút tình thương ấy
Gửi khắp muôn phương vạn nẻo đường*

*Còn gặp nhau thì hãy cứ chơi
Bao nhiêu thú vị ở trên đời
Vui chơi trong ý tình cao nhã
Cuộc sống càng thêm nét tuyệt vời*

*Còn gặp nhau thì hãy cứ cười
Cho tình thêm thắm ý thêm tươi
Cho hương thêm ngát đời thêm vị
Cho đẹp lòng tất cả mọi người*

*Còn gặp nhau thì hãy cứ chào
Giữa miền đất rộng với trời cao
Vui câu nhân nghĩa tròn sau trước
Lấy chữ chân tình gửi tặng nhau*

*Còn gặp nhau thì hãy cứ say
Say tình, say nghĩa, bấy lâu nay
Say thơ, say nhạc, say bè bạn
Quên cả thời gian lẫn tháng ngày*

*Còn gặp nhau thì hãy cứ đi
Đi tìm chân lý, lẽ huyền vi
An nhiên tự tại - lòng thanh thản
Đời sống tâm linh thật diệu kỳ*

*Tôn Nữ Hỷ Khương
(Thiền Tâm sư tâm)*
